

De vorming van het Wederaanpassingsfonds.A. D.m.v. eigen belastingen van de E.G.

op a: Algemene belastingen; b.v. eigen inkomsten- of omzetbelasting of opcenten/bestaande nationale belastingen. Nog afgezien van de afwijkende "belasting mentaliteit" in de verschillende landen is tegen deze methode aan te voeren, dat de nationale belastingpolitiek wordt doorkruist, wat in het stadium van vorming der tariefgemeenschap nog ongewenst voorkomt.

Een speciale vorm van deze categorie is de belasting op alle exporten naar of alle importen uit de deelnemende landen.
Bezwaren:

1. Volkomen willekeurig. Het argument, dat degene, die het meest van de tariefgemeenschap profiteert nu ook het meeste moet betalen, zou alleen opgaan, indien men slechts de door de tariefgemeenschap veroorzaakte meer- export of meer- import zou belasten.
 2. Men doet hiermee afbreuk aan het beginsel van de tariefgemeenschap. De noodzakelijke omvang van het fonds is onmogelijk te schatten, maar veronderstellende, dat deze \$ 100 mln. per jaar zou zijn, zou dit reeds een heffing van $\pm 3\%$ op de import of export nodig maken (In 1951 waren deze ca. \$ 3.500 mln. Zie bijlage).
 3. Voor de Benelux zou dit relatief een te zware last betekenen. (Zie bijlage).
- b: Heffing binnen het kader van bepaalde bedrijfstakken (hetgeen dus impliceert fondsvorming per sector, waar dat noodzakelijk is).

In het algemeen kan tegen de fondsvorming per bedrijfstak aangevoerd worden, dat de aanpassings uitkeringen in bepaalde gevallen zullen geschieden ten bate van andere sectoren, n.l. wanneer deze nieuwe werkgelegenheid kunnen scheppen.

Tegen de heffing op de productie in het bijzonder (hetzij op de gehele bedrijfstak, hetzij in het goedkope land) kan het bezwaar geopperd worden, dat de inning grote technische bezwaren met zich zal brengen; een groot apparaat zal hiertoe opgebouwd moeten worden. Of kunnen de nationale omzetbelasting apparaten hieraan zonder al te grote kosten dienstbaar gemaakt worden?

Het bezwaar tegen heffing op im- of export per bedrijfstak is weer de afbreuk aan de tariefgemeenschap.

Zie voorts de notitie van 31/3.

B. D.m.v. bijdragen van de deelnemende staten.

De grote moeilijkheid is hier de vaststelling van een verdeelingsleutel. Neemt men als basis de nationale inkomen, dan moet men ook rekening houden met het inkomen per hoofd van de bevolking, alsmede met de samenstelling van de bevolking, industrieel of agrarisch leeftijdsopbouw e.d. Voor het "meten" van de "welvaart" zijn moeilijke theoretische of praktische regels te geven, hetgeen b.v. ook blijkt bij de verdeling van de lasten in de N.A.V.O., waar het een kwestie van "marchanderen" geworden is. Het komt dezerzijds voor, dat Nederland voor dit "marchanderen" erg voorzichtig moet zijn; wij hebben immers in Benelux, O.E.E.C. en I.M.F. de naam, dat we "er goed voor staan"; bovendien is het niet denkbeeldig, dat wij ervan "verdacht" worden sterk van de tariefgemeenschap te profiteren, gezien de aandrang, die van Nederlandse zijde wordt uitgeoefend, hetgeen in buitenlandse ogen een extra "offer" zou rechtvaardigen.

Drs.v.d.G/

BijlageInvoer uit en uitvoer naar de overige Schumanlanden in 1951 (in mln.dollars)

In/uit	Nat. ink.	Import	% van nat.ink.	Export	% van nat.ink.
B.L.E.U.	5.300	798	15,1	928	17,5
Duitsland	21.000	711	3,4	1.028	4,9
Frankrijk	26.000	734	2,8	656	2,5
Italië	15.000	338	2,3	347	2,3
Nederland	4.500	905	20,1	668	14,8